

Vyšetření sluchu pomocí metod BERA a TEOAE

Objektivního vyšetření sluchu pomocí měření otoakustických emisí a elektrofysiologického vyšetření je vyšetření neinvazivní, ale pro hodnotitelný výsledek je nutný klid vyšetřovaného s relaxací a ticho při měření.

Při vyšetření **otoakustických emisí** (OAE) se zavede do vchodu zvukovodu speciální sonda, která stimuluje ucho tichým zvukem a snímá odezvu ucha. Při normálním sluchu je tato odezva měřitelná a je vyhodnocena jako přítomnost **evokovaných otoakustických emisí**. Nepřítomnost otoakustických emisí nemusí vždy znamenat, že vyšetřované ucho je hluché. Otoakustické emise nemusí být přítomné při podtlaku či výpotku ve středním uchu, při přítomnosti zvětšené nosní tonzily v nosohltanu, při alergické rýmě, při nahromaděném mazu ve zvukovodu. Při neměřitelnosti odpovědi se může jednat tedy i o jen lehkou nevýznamnou nedoslýchavost. Abychom přesně stanovili, o jak těžkou nedoslýchavost se u vyšetřovaného jedná (tedy odborně řečeno stanovili sluchový práh), je nutné provést vyšetření **akusticky evokovaných sluchových potenciálů**. Jedná se o dvě na sebe navazující metody. U obou metod snímáme pomocí elektrod umístěných na kůži na hlavě změnu bioelektrické fyziologické aktivity mozku jako odpověď na zvukový podnět, který přivádíme do ucha sluchátkem. Při prvním vyšetření snímáme tzv. **evokované sluchové odpovědi mozkového kmene (BERA)** a tato metoda nás informuje o funkci smyslových buněk ve vnitřním uchu a stavu funkčnosti zpracování zvukového signálu v podkorové oblasti mozku. Při druhém vyšetření již vyšetřujeme sluch pomocí tzv. **ustálených potenciálů (SSEP)** v řečové oblasti a stanovujeme odhadovaný audiogram. Časně odhalení sluchové poruchy umožňuje její správnou léčbu.